Soused - Šindelář Michal

Jak můžeš mi říct, že tohle se nás netýká.

Jak můžeš mi říct, o co jsme na tom my dva líp.

Jak můžeš mi říct, že z plánů a snů zbyla jen vidina.

Jak můžeš mi říct, že ráno možná bude se chtít.

Můžu se ptát, kdo a kdy tě má.....mám se bát.

Můžu se ptát, jak moc jsem tu navíc.

Můžu se ptát, kdo tvůj čas polyká.

Můžu se ptát, ale zdi kolem řeknou mi víc.

V tobě jsem se ztratil a našel víc než si přál,

před tebou jsem hořel, teď padám.

Jak mohlo se stát, že jsem jenom soused,

kterýmu nemáš už co říct,

z domova byt i z něj jenom kousek,

z pulkou věcí za štěstím jít.

Aniž bych o to stál, už vím,

že dočasně nedostupná nejsi pro mě jen tak.

Aniž bych o to stál, už vím,

že jediný, pod co si nelehneš, je rozjetej vlak.

Jak mohlo se stát, že jsem jenom soused,

kterýmu nemáš už co říct,

z domova byt a i z něj jenom kousek,

s půlkou věcí za štěstím jít.